

Č. j.: 151507/15/7500-30470-010362

Statutární město Karlovy Vary

360 01 Karlovy Vary

DIČ: CZ00254657

ROZHODNUTÍ

o prominutí daně

Generální finanční ředitelství podle § 259 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a podle § 44a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, ve věci žádosti shora uvedeného daňového subjektu ze dne 12. 2. 2015 o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně, **rozhodlo takto:**

žádosti se vyhovuje částečně a promíjí se

1. **částka 105 040 580 Kč** z celkového **odvodu ve výši 156 300 000 Kč**, vyměřeného Finančním úřadem pro Karlovarský kraj platebním výměrem č. j. 656500/14/2400-04702-402240 ze dne 23. 6. 2014,
2. **částka 138 766 195 Kč** z celkového **penále ve výši 156 300 000 Kč**, předepsaného Finančním úřadem pro Karlovarský kraj platebním výměrem č. j. 131506/15/2400-31471-402240 ze dne 29. 1. 2015.

Odůvodnění:

Generální finanční ředitelství (dále jen „GFR“) obdrželo dne 16. 3. 2015 prostřednictvím Finančního úřadu pro Karlovarský kraj žádost Statutárního města Karlovy Vary (dále jen „daňový subjekt“) o prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši 156 300 000 Kč, vyměřeného Finančním úřadem pro Karlovarský kraj platebním výměrem č.j. 656500/14/2400-04702-402240 ze dne 23. 6. 2014 a o prominutí penále ve výši 156 300 000 Kč, předepsaného Finančním úřadem pro Karlovarský kraj platebním výměrem č.j. 131506/14/2400-314471-402240 ze dne 29. 1. 2015 (dále jen „žádost o prominutí“).

Dle ustanovení § 44a odst. 12 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), GFR může z důvodů hodných zvláštního zřetele zcela nebo zčásti prominout odvod za porušení rozpočtové kázně nebo penále za prodlení s ním, s výjimkou odvodu neoprávněně použitých nebo zadržovaných peněžních prostředků podle § 44 odst. 2 písm. a) a b). Za účelem zajištění shodného rozhodování v identických nebo obdobných případech porušení rozpočtové kázně GFR vydalo Pokyn č. GFR – D – 17 k rozhodování ve věci žádostí o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně (dále jen „Pokyn GFR“), ve kterém vymezilo skutečnosti, v jejichž faktickém naplnění lze spatřovat důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 44a odst. 12 rozpočtových pravidel, pro něž může k prominutí odvodu anebo penále za porušení rozpočtové kázně dojít.

Daňový subjekt v rámci dotované akce zadával nadlimitní veřejnou zakázku Výstavní, sportovně kulturní a kongresové centrum. Při zadávání této zakázky byl daňový subjekt, jako veřejný zadavatel, povinen postupovat podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách. Zakázka byla zadávána v užším řízení, jako kritérium pro omezení počtu zájemců daňový subjekt stanovil los za účasti notáře. Losování proběhlo dne 27. 4. 2006 za účasti notářky, a s jedním z pěti vylosovaných uchazečů, kteří následně podali nabídky, byla uzavřena Smlouva o dílo. K této Smlouvě bylo postupně uzavřeno několik dodatků. Úkony daňového subjektu, jako zadavatele výše uvedené veřejné zakázky, přezkoumal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Dle provedeného šetření se daňový subjekt dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. b) výše uvedeného zákona o veřejných zakázkách, neboť uzavřel smlouvu s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený v § 25 odst. 1 uvedeného zákona, tj. neprovedl transparentním způsobem omezení počtu zájemců pro účast v užším řízení. ÚOHS v této souvislosti uložil pokutu.

Jak bylo výše uvedeno, daňový subjekt uzavřel k původní Smlouvě o dílo se zhotovitelem několik dodatků. Dodatek č. 2 byl uzavřen na realizaci veřejné zakázky Výstavní, sportovně kulturní a kongresové centrum Karlovy Vary – úprava pro kino, která byla zadána v jednacím řízení bez uveřejnění (dále jen „JŘBU“) podle § 23 odst. 7 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Dodatek č. 32 byl uzavřen na realizaci veřejné zakázky Výstavní, sportovně kulturní a kongresové centrum Karlovy Vary – změny stavby dle požadavků společnosti KV Arena, s.r.o., která byla zadána v JŘBU podle § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Také v těchto případech provedl ÚOHS šetření, na základě kterého rozhodl, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, když zadal výše uvedené veřejné zakázky na základě JŘBU podle ust. § 23 odst. 7 písm. a), resp. § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, aniž byly splněny podmínky pro jeho použití. I v tomto případě ÚOHS uložil pokutu. Důvody, proč došlo ve výše uvedených případech ke spáchání správního deliktu, jsou podrobně popsány v rozhodnutích ÚOHS č.j. S169/2007-16992/2007/540-AS ze dne 26. 9. 2007 a č.j. ÚOHS-S57/2011/VZ-11329/2011/540/PVé ze dne 29. 5. 2012. Úhradou nákladů tomuto zhotoviteli, který byl vybrán v chybně provedeném výběrovém řízení, došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, neboť došlo k výdeji, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem – v daném případě zákonem o veřejných zakázkách.

Daňový subjekt ve své žádosti o prominutí namítá, že k porušení týkajícímu se netransparentního omezení počtu zájemců při výběrovém řízení došlo dne 27. 4. 2006, tj. ještě před vydáním rozhodnutí, kterým byla dotace poskytnuta a daňový subjekt se nikde nezavazoval ke správnosti svých již uskutečněných jednání, ani mu vydaným rozhodnutím o poskytnutí prostředků nebyly ukládány povinnosti do minulosti. Stejnou námitku uplatňuje i vůči porušení týkajících se uzavřených dodatků č. 2 a č. 32. Dále daňový subjekt uvádí, že poskytovatel od něj obdržel zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a nic proti uvedenému postupu nenamítal, proto daňový subjekt očekával, že jeho postup není v rozporu se stanovenými pravidly či zákonem. Daňový subjekt rovněž upozorňuje, že za daná porušení již byl jednou potrestán pokutou uloženou ÚOHS a je nepřiměřeně tvrdé, aby byl potrestán podruhé ve formě odvodu za porušení rozpočtové kázně.

K tomu GŘF uvádí, že daňový subjekt byl povinen postupovat při zadávání předmětné nadlimitní veřejné zakázky, včetně dalších zakázek, které s touto zakázkou souvisely, podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, resp. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, přičemž tato povinnost vyplývala přímo z uvedených zákonů, a není tedy rozhodné, zda byla daňovému subjektu tato povinnost uložena rozhodnutím o poskytnutí prostředků či nikoliv. Porušení povinnosti stanovené zákonem o veřejných zakázkách je porušením povinnosti stanovené právním předpisem a výdejem prostředků, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem,

došlo k neoprávněnému použití poskytnutých prostředků dle § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, jak je již uvedeno výše. Protože celá dotace byla použita na úhradu faktur vystavených dodavatelem vybraným na základě výběrového řízení, při němž došlo k nedodržení postupu, stanoveného výše uvedenými zákony, byl odvod za porušení rozpočtové kázně stanoven ve výši celé poskytnuté dotace.

Ke skutečnosti, že daňový subjekt předložil poskytovateli dne 1. 12. 2006 Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, přičemž poskytovatel proti této Zprávě nic nenamítal, GFŘ uvádí, že odpovědnost za dodržování všech podmínek dotace je vždy výlučně na příjemci podpory a fakt, že daňový subjekt poskytovateli předložil Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a poskytovatel nic nenamítal na tom nic nemění. V souvislosti s tím lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu 10 As 10/2014-46 ze dne 17. 7. 2014, ve kterém se uvádí: „Zákonodárce kontrolní řízení zakotvil nejen na úrovni poskytovatele dotace (veřejnosprávní kontrola). Ve vybraných případech tyto kontroly doplňuje ještě kontrola prováděná nezávislým orgánem, Nejvyšším kontrolním úřadem. Různé typy kontrol slouží k tomu, aby se v co největší míře předcházelo neoprávněnému využívání nebo dokonce zneužívání veřejných prostředků. Kontrolující orgány se také liší v tom, jaké pravomoci jim zákon dává... K výkladu zásady legitimního očekávání zdejší soud odkazuje zejména na judikaturu Soudního dvora týkající se zpětného vymáhání finančních prostředků čerpaných z rozpočtu EU. Je si přitom vědom toho, že jak legislativa EU, tak i judikatura Soudního dvora řeší pouze případy týkající se nakládání s finančními prostředky pocházejícími ze strukturálních fondů a z jiných dostupných finančních nástrojů EU. Bylo by však nelogické a v rozporu se zásadou jednoty právního řádu, kdyby přidělování a kontrola nakládání s finančními prostředky z rozpočtu EU a z domácího rozpočtu členského státu nepodléhalo obdobným standardům. Z judikatury Soudního dvora plyne, že za dodržení všech podmínek dotací jsou odpovědny výlučně příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalost při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata*, C – 14/08, viz zejména body 102 a 107, ECLI:EU:C:2010:165). Zásady legitimního očekávání se však nemůže dovolávat příjemce, který se dopustil zjevného porušení platné právní úpravy (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 3. 2008, *Vereniging National Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další*, spojené věci C-383/06 až C-385/06, bod 56, ECLI:EU:C:2008:165). Soudní dvůr navíc neshledal, že by došlo k zásahu do zásady legitimního očekávání ani v případě, v němž příslušný vnitrostátní orgán nemohl v okamžiku, kdy rozhodl o poskytnutí pomoci, nevědět, že příjemce nedodržel pravidla pro zadávání získání dotace (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. 12. 2011, *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, C-465/10, ECLI:EU:C:2011:867). Vzhledem k výše uvedenému se zásady legitimního očekávání nemůže dovolávat příjemce dotace, který se při nakládání s veřejnými prostředky dopustil zjevného porušení platné právní úpravy (srov. též v bodě 21 cit. věc *Povodí Labe*, zejména body 31 – 34). V nynějším případě se nedostalo ze strany poskytovatele dotace žádných konkrétních ujištění ohledně souladu jeho postupu při realizaci projektu s dotačními podmínkami.“

K námitce, že za daná porušení již byl daňový subjekt sankcionován ze strany ÚOHS uloženými pokutami a tudíž je uloženým odvodem za porušení rozpočtové kázně potrestán za totéž porušení opakovaně, GFŘ uvádí, že se jedná o dvě samostatná řízení, přičemž v rámci řízení prováděného finančním úřadem je rozhodováno o porušení rozpočtové kázně a v rámci řízení prováděného ÚOHS je rozhodováno o spáchání správního deliktu.

Daňový subjekt dále uhradil z dotace mj. DPH v celkové výši 16 245 892,74 Kč a tuto částku si následně uplatnil jako daň na vstupu v dodatečném daňovém přiznání k DPH za období roku 2007 a 2008. Dopisem ze dne 17. 9. 2008 oznámil poskytovateli, že uzavřel nájemní smlouvu se společností KV Arena, s.r.o. a vznikl mu tím nárok na uplatnění odpočtu DPH na vstupu v části realizované investiční akce. Povinnost informovat poskytovatele tedy byla splněna, ovšem nebyla splněna povinnost vrátit zpět do státního rozpočtu dotaci ve výši uplatněného odpočtu do 60 kalendářních dnů od vyměření odpočtu za zdanitelné období, ve kterém odpočet uplatnil, uvedená v rozhodnutí o poskytnutí prostředků.

Daňový subjekt v tomto případě namítá, že se jednalo o administrativní pochybení, které prostředky SR nezkrátilo, protože pokud by dotčené prostředky vrátil zpět na účet, ze kterého dotaci čerpal, mohl je následně použít k úhradě dalších nákladů. Dále uvádí, že na akci vynaložil vlastní zdroje v částce několikrát převyšující mylně uplatněný odpočet.

K tomu GFŘ uvádí, že daňový subjekt uplatnil odpočet DPH formou dodatečných daňových přiznání ze dne 20. 2. a 3. 3. 2009. V době, kdy byl povinen vrátit dotaci ve výši uplatněného odpočtu zpět do státního rozpočtu, již možnost vrátit prostředky na účet pro čerpání dotace fakticky neměl, protože ten již byl v té době uzavřen. Nevrácením části dotace došlo k porušení podmínky uvedené v rozhodnutí o poskytnutí prostředků, nejedná se tedy o pouhé administrativní pochybení. Vložení vlastních zdrojů daňového subjektu v částce převyšující mylně uplatněný odpočet bylo správcem daně potvrzeno a je skutečností, ke které bylo při posuzování žádosti o prominutí přihlédnuto.

GFŘ při posuzování žádosti o prominutí přihlédlo ke všem výše uvedeným skutečnostem včetně faktu, že účel poskytnutí byl splněn a akce realizována. Daňový subjekt při zadávání veřejné zakázky Výstavní, sportovně kulturní a kongresové centrum provedl netransparentní omezení počtu zájemců o tuto zakázku, tomu odpovídá čl. V, bod 1 písm. l) Pokynu GFŘ a dále při zadávání veřejných zakázek, které byly předmětem dodatků č. 2 a č. 32 k uzavřené Smlouvě o dílo se zhotovitelem díla, neoprávněně zadal tyto dodatečné práce v JŘBU, neboť v těchto případech nebyly splněny podmínky pro jeho použití, tomu odpovídá čl. V, bod 1 písm. k) Pokynu GFŘ. V souladu s uvedenými body, které obsahují shodnou výši sankce, ponechává GFŘ pouze část vyměřeného odvodu a penále k úhradě. V případě porušení, ke kterému došlo nevrácením části dotace ve výši uplatněného odpočtu DPH do státního rozpočtu, byla příslušná část odvodu ponechána k úhradě v souladu s čl. V bodem 5 písm. d) Pokynu GFŘ, příslušné penále bylo prominuto částečně s přihlédnutím ke skutečnosti, že daňový subjekt prokázal další uznatelné náklady, které částku ve výši nevráceného uplatněného odpočtu DPH v konečném důsledku nahradily.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky (§ 259 odst. 4 daňového řádu). Daňový subjekt je oprávněn požádat u správce daně, u něhož má vratitelný přeplatek, o použití vratitelného přeplatku na úhradu nedoplatku, nebo o vrácení vratitelného přeplatku (§ 155 daňového řádu).

Ing. Martin Janeček
generální ředitel